

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 1/2026
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних решења Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење суда у Малом Црнићу 04 Пр. бр. 2275/24 од 12.11.2024. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 311Прж. бр. 29563/24 од 24.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење суда у Малом Црнићу 04 Пр. бр. 2275/24 од 12.11.2024. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 311Прж. бр. 29563/24 од 24.02.2025. године.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење суда у Малом Црнићу 04 Пр. бр. 2275/24 од 12.11.2024. године одбачена је као неблаговремена жалба окривљеног АА, изјављена на решење Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење суда у Малом Црнићу 04 Пр. бр. 2275/24 од 17.09.2024. године, а на основу члана 268. став 1. Закона о прекршајима.

Решењем Прекршајног апелационог суда у Београду 311Прж. бр. 29563/24 од 24.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и потврђено је решење Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење суда у Малом Црнићу 04 Пр. бр. 2275/24 од 12.11.2024. године.

Окривљени АА поднео је захтев за заштиту законитости насловљавајући га као „ванредни правни лек“, а против означених решења која су донета „грубим кршењем законске процедуре“, без предлога.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произлази да је у прекршајном поступку само Републички (сада Врховни) јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а такво овлашћење ниједном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да нема сходне примене Законика о кривичном поступку о томе ко је овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука у прекршајном поступку, већ да је на то овлашћен искључиво Републички (сада Врховни) јавни тужилац, на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, те имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео окривљени који по закону на то није овлашћен, то је Врховни суд нашао да предметни захтев за заштиту законитости окривљеног АА, је недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, а на основу члана 286. став 1. у вези члана 285. став 2. Закона о прекршајима Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**